

Hosana

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

Subotica - Stari Žednik - broj 12, godina III - Nakon HosanaFest-a održanog 23.09.2012.

BESPLATNI PRIMJERAK

IMPRESUM

Hosana
list Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač
Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč.dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
o. Vjenceslav Mihetec
Josip Josipović
štićenici Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

Vedran Jelić

Tehnički urednik

Srđan Varo

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisk

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

Uvodnik

UZDAM SE, BOŽE, U TVOJU LJUBAV

Ljubav koja je plod Duha Svetoga puno je drugačija od ljubavi koja je svojstvena ovom svijetu. Ona se temelji na jednom uzvišenom načelu. Isus je objasnio da čak i grešnici postupaju po načelu "kako ti meni, tako ja tebi", odnosno da dobro postupaju s onima koji dobro postupaju s njima. Takva "ljubav" ne podrazumijeva iskreno žrtvovanje za druge, nego se svodi na izražavanje naklonosti nekome tko je nama izrazio naklonost. Ako želimo "biti sinovi Oca svojega koji je na nebesima", moramo biti drugačiji od ljudi u svijetu. Umjesto da se s drugima ophodimo onako kako se oni ophode s nama, trebamo gledati na druge i ophoditi se s njima onako kako to čini Bog. No, kako je moguće, u skladu s Isusovom zapovijedi, ljubiti svoje neprijatelje?

Ljubav vjernika prema braći i sestrama treba ići puno dalje, bez obzira je li tko vjernik ili ne. Naime, "mi smo dužni život svoj položiti za braću svoju" (1 Iv 3,16-18).

No, puno češće ljubav možemo pokazati u nekim manjim stvarima. Žarka ljubav koja je posljedica djelovanja Duha Svetoga može nam pomoći da prelazimo preko manjih prijestupa te da spremno oprštamo drugima kao što je i nama Bog spremno oprostio i oprštati će ako Ga zaištemo na način kako je to objasnio Isus Krist, a Crkva po Duhu to prenosi.

Razvijati samopožrtvovnu ljubav prema svojoj braći možemo tako da produbljujemo ljubav prema Bogu. Trenuci koje provodimo nasamo s Bogom dok čitamo Bibliju, razmišljamo o duhovnim stvarima i molimo Mu se uistinu, hrabre nas i produbljuju našu ljubav prema Bogu i bližnjima.

Tragove ljubavi čovjeka prema bratu čovjeku, koje su se događale u raznim prigodama proteklog perioda vezane uz Zajednicu Hosana donosimo i u ovome broju našega časopisa. Širi tu ljubav i dalje.

urednik

PROSLAVLJEN PETI RODENDAN ZAJEDNICE

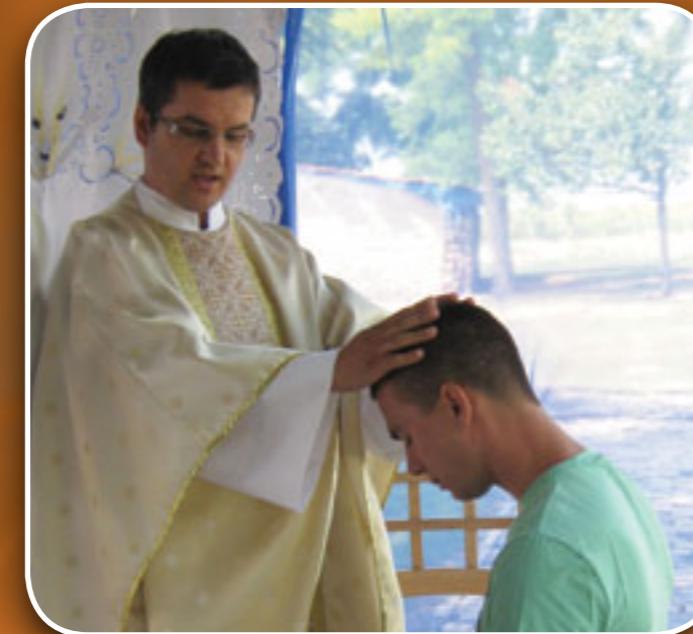
- Od ponedjeljka, 16.07.2012. započela je gradnja proširenja zgrade u Zajednici Hosana. Na već postojeću zgradu dograditi će se kuhinja, blagovaonica i kapelica. Po završetku gradnje ćemo Vas izvestiti.

- Od 17.07.2012. majka našega štićenika Andraša Škofljanec, gđa Valerija Horvat boravila je u Zajednici Hosana dva tjedna radi stjecanja iskustva, jer joj se sin nalazi pri završetku svog boravka u Hosani.

- Od utorka, 28.08.2012. Andraš Škofljanec bio je na svojoj tzv. drugoj provjeri kući.

- U utorak, 11.09.2012. Gradsko vijeće grada Sombora usvojilo je odluku o zamjeni nekretnina radi otvaranja ogranka Zajednice Hosana u tom gradu. Radi se o zamjeni dvaju objekata, jedan u vlasništvu Subotičke biskupije, a drugi Grada Sombora. Da bi se razmjena dogodila, potrebno nam je uplatiti na račun Grada Sombora razliku u objektima oko 7.500,00 eura. Više o ovome pisat ćemo po razvijanju događanja.

- Na HosanaFestu za Zajednicu Hosana prikupljeno je ukupno 91.700,00 din. Hvala izvođačima, kao i posjetiteljima ovoga festivala na podršci koju su dali svojim dolaskom.

Proslava pete obljetnice postojanja Zajednice „Hosana“, te blagoslov bivšeg štićenika iz Novoga Sada, Igora Važonji, bilo je glavni razlog okupljanja roditelja, rodbine i prijatelja Zajednice u subotu 07.07.2012. u Žedniku.

Kroz proteklih pet godina postojanja „Hosane“, možemo reći da je prijateljstvo prva konkretna riječ koju mladi čovjek čuje kad uđe u Zajednicu. Zbog osjećaja da smo voljeni, nekoć zatvorena i nijema srca otvaraju se za razgovor, za vedru i iskrenu podjelu onoga što svatko živi, pomažući na taj način da se uzdigne u slobodi i pođe novim životnim putom.

Pravo prijateljstvo nas uči kako se suočiti sa svojim strahovima, kako voljeti sebe, voljeti se onakvim kakvi jesmo, jer kad osjetimo da smo voljeni od drugih, zašto ne bismo i mi sebe voljeli?! Zato Zajednica uči dijeliti ne samo stvari već i život, dijeliti ne samo ono što imamo, nego i ono što jesmo u nutriti, gledati Božjim očima svoje slabosti i slabosti drugih. Tako upoznajemo svoje darove, svjesni da sve ono lijepo što imamo dolazi od Boga koji nas ljubi više od svoga vlastitog života. Ovisnici, a s njima i roditelji, proživljavaju tolike godine zatvaranja srca, strahujući izgovoriti ono što doista žive u sebi. Zatvorenost je s vremenom postala nepodnošljivo breme, krik očaja, bolni vapaj koji se guši u zlu, u ljutnji ili u varkama svijeta. Zbog toga bratska podjela i iskren razgovor zauzimaju važno mjesto u životu Zajednice. Dijeliti znači, kaže sama riječ, „podijeliti nešto na više

dijelova“: razlomiti s drugima kruh vlastita nutarnjeg života, naučiti razgovarati u miru, u istini i jednostavnosti o onome što u dubini svoje duše živiš prema braći. Na taj način se stječe iskustvo da drugi ne osuđuju, već pomažu i prihvataju. Tako se pomalo spoznaje što je to zapravo beskrajna Božja ljubav. Podjela je u samim temeljima onoga što Zajednica predlaže od samih početaka: dijeliti ono što Riječ Božja prenosi, podijeliti teškoće ili radosti koje se doživi u tijeku dana, osude, sukobe, ostvarenja, kompromise... Sve to pomaže da se pobijedi strah od iskrenosti, da se razotkriju drugima svoje misli ne strahujući da će se zbog toga suditi ili misliti da smo smješni ili neduhoviti, da se sazrijeva u slobodi kako bi se reklo ono što se zaista osjeća u svom srcu, da se izrazi onaj duboki dio nas koji se često skriva. Za mlada čovjeka koji uđe u Zajednicu temeljno je da nauči govoriti o sebi iskreno. Koliki su strahovi i rane, ukorijenjene laži u našim srcima od djetinjstva ostali prigušeni u našoj savjesti, uzrokujući da se bježi od samih sebe u lažna zadovoljstva svijeta.

Na putu izgradnje boljih obiteljskih odnosa koji su bili narušeni tijekom ovisničkog staža, važno je iskusiti koliko može koristiti iskren govor o sebi s drugim članovima obitelji. Iskustvo vlastitoga pada, također, pomaže drugima da ustanu, pa prepričavajući proživljene patnje s djecom, oslobođajući srce od skorenog taloga strahova, srama i tuge, rađa ljubav.

Mnogi strahovi se mogu ozdraviti, velika unutarnja sloboda može osvojiti jednostavno srce kad se nauči govoriti o sebi u istini. Isus iz Nazareta, kao pravi prijatelj čovjeka, dijeli s ljudima sve: život, osjećaje, radost, suze, bol, želje, očekivanja, nade, kušnje, razočaranja, pobjede... U Isusu se prepoznaje Bog prijatelj, bliski Bog. Čak su i apostoli u prvim kršćanskim zajednicama dijelili sve: od hrane do Riječi Božje, od materijalnih do duhovnih stvari. Ništa od onoga što su naučili, vidjeli ili dobili od Učitelja ne bi zadržali za sebe, već su to dijelili, a zatim radosno navještali drugima.

Put vjere u Zajednici je ovaj: dijeliti sve s Isusom u molitvi, istinit razgovor u iskrenu prijateljstvu s Bogom, da bi zatim u radosti dijelili život s braćom u zajedništvu i služenju. Prijateljstvo s Isusom ozdravlja srce od mnogih rana zbog kojih je bilo nijemo, zatvoreno i tužno, otvara ga, oslobođa i stvara srce koje zna iskreno razgovarati i istinito prijateljevati sa svima.

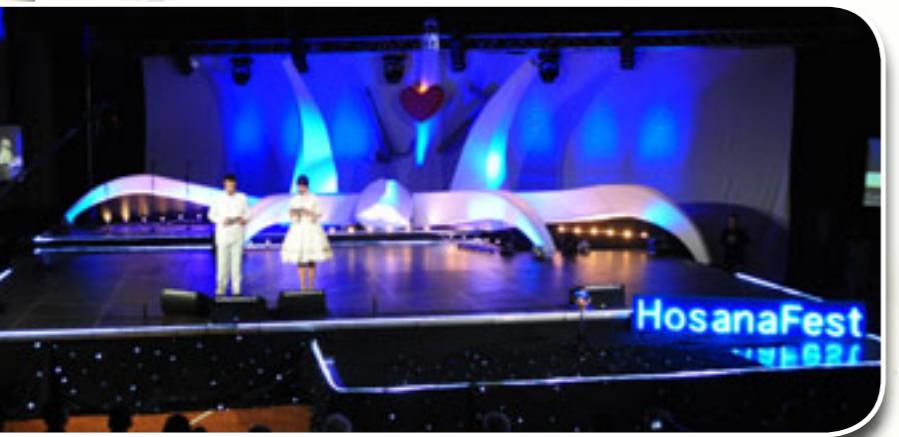
Takvo se prijateljstvo izgrađivalo i izgrađuje punih pet godina u Zajednici „Hosana“. Igor Važonji je to mogao proživljavati pune tri godine boravka u našoj Zajednici. Po njenom završetku, podijeljen mu je Božji blagoslov da to prijateljstvo, tu sreću i radost koju je usvojio u „Hosani“ podijeli drugima. To se želi i ostalim štićenicima kroz godine koje su pred nama.

J. J.

"Jer, kada sam slab, onda sam jak!"

U večernjim nedjeljnim satima 23. rujna ove godine, oko 2300 posjetitelja uživalo je u Festivalu hrvatskih duhovnih pjesama - Hosanafest-u 2012. u Subotici. Duh Sveti, uz suradnju Organizacijskog odbora Festivala, na čijem se čelu nalazi vlč. dr. Marinko Stantić, već sedmu godinu za redom okuplja talentirane glazbenike i ljude dobroga srca da daruju svoje "dvostruke molitve" i materijalne doprinose za rad Humanitarno-terapijskoj zajednici za pomoć ovisnicima - Hosana koja djeluje na tlu Subotičke biskupije. Pavlove riječi: "Jer, kada sam slab, onda sam jak!", učvršćene simbolima vjere, nade i ljubavi koje su krasile ovogodišnju pozornicu, nadahnuće su i ohrabrenje kako štićenicima Zajednice, tako i svima ostalima.

Program za sudionike je trajao dva dana. Tijekom subotnjeg poslijepodneva, prvoga dana susreta, sudionici su bili ugošćeni u Zajednici u Starom Žednku na duhovnoj obnovi, radionicama i sv. misi koju je predvodio vlč. Vladimir Sedlak, župnik iz Petrovaca kraj Vukovara, gdje su razmatrali novozavjetni slogan HosanaFesta 2012. Sutradan je u Zajednici Hosana bio upriličen susret štićenika sa svojim najbližima. Navečer je u Dvorani sportova u Subotici bio održan festival.

Od ukupno 28 pristiglih skladbi na natječaj, stručni žiri je odabrao 14, dok je VIS "Damjan" iz Vukovara prošlogodišnjom pobjedom sa pjesmom Tvojim putem poći, izborio izravni ulazak na ovogodišnji Festival. Glazbene skupine i pjevači bili su iz Subotice, Zagreba, Madžareva, Zenice, Gromiljaka kraj Sarajeva, Osijeka, Bizovca,

Tugara kraj Omiša, Dugog Sela, Đakova i Vukovara. "Ljubim Tebe, Bože moj, milosrđu kličem Tvojem i uzdam se u Tebe, Isuse", pjevao je VIS "Matheus" iz Bizovca koji je po drugi put u povijesti festivala osvojio glavnu nagradu - nagradu za koju su glasovali sami izvođači. Autor teksta pobjedničke pjesme "Uzdam se u Tebe" je vlč. Marin Knežević, glazba je djelo Landre Lovrinčević, a obrada Željka Nikolin. Razgovarali smo sa Benjaminom Novoselcem iz VIS-a "Matheus". "Uvijek je lijepo vratiti se ovdje u Subotici gdje imamo već zaista puno prijatelja. Moram pohvaliti da je kvaliteta festivala unazad par godina porasla, večeras je bilo zaista puno dobrih izvedbi i skladbi. Poseban je osjećaj vratiti se kao pobjednici jer, moram priznati, imali smo teško razdoblje u zboru. Prvih naših dvanaest bodova, kako je i voditeljica rekla, dobio je Milosrdni Isus. Osobno i kao grupa već desetak godina njegujemo pobožnost Milosrdnome Isusu. On je obilježio naš put, doveo nas ovdje gdje smo danas i sve što sam osobno u životu napravio i učinio, sve je to izrežirao Milosrdni Isus i do kraja života ču mu biti na tome zahvalan." Na pitanje koja je pjesma po njemu bila najbolja na Festivalu, Benjamin je prednost dao "Apostolima mira" koji su

po njegovom mišljenju "trenutno vodeći glazbeni sastav na našoj duhovnoj sceni", a koji su upravo i osvojili na ovome festivalu nagradu za najbolji tekst o kojoj su odlučivali karmelićanin o. Zlatko Žuvela, mr. Jelena Mlinko i dipl. kateheta Nevena Gabrić. Autorica teksta Glasnici Božji je Josipa Dević iz Subotice koja se, poput mlađih Bizovčana, po drugi puta okitila nagradom na HosanaFest-u.

Članovi Stručnog povjerenstva za odabir najbolje skladbe: Kristina Križan, Iva Jegić i Miroslav Kujundžić dodijelili su nagradu stručnog povjerenstva AID band-u "Glasnici" i skladbi pod nazivom "Nek' mu pjeva svijet". Jedan od trojice prijatelja koji su zajedno nastupali, Zvonimir Kalić, podijelio je sa nama svoja razmišljanja i osjećaje. "Čovjek dok pjeva

VIS "Matheus" Pobjednici HosanaFest-a 2012

PLASMAN

01. "Matheus" - "Uzdam se u Tebe" (100 bodova)
 02. Tijana Šarić - "Otvoř oči" (90)
 03. "Apostoli mira" - "Glasnici Božjih" (88)
 04. Band AID "Glasnici" - "Nek' Mu pjeva svijet" (85)
 05. "Ritam vjere" - "Ljubi Boga svoga" (70)
 06. fra Ilija Mijatović i "Familias" - Prema Nebu (66)
 07. "Kristovo Jato" - "Krila ljubavi" (59)
 08. "Damjan" - "Prepoznajem te, Kriste" (57)
 09. "Savao" - "Tvoj Sveti Duh" (57)
 10. "Imakulata" - "Kristov mir" (54)
 11. "Totuus Tuus" - "Po Duhu Svetom" (45)
 12. Ljubo Vuković i "Credo" - "Sluga Tvoj" (41)
 13. Jelena Barić - "Ješka" (32)
 14. "Novo Nebo" - "Ruka spasila" (21)
 15. Josipa Jakić - "Utišni lik svoj Isuse" (5)

zaboravi na sve oko sebe, pjeva srcem i dušom, i samo tako iznosi ono najbolje iz sebe. Bit je zapravo prenijeti poruku koju pjesma nosi i proslaviti Gospodina zbog kojeg smo se mi večeras i okupili. Sve pjesme su večeras potekle kao jedna velika molitva. Ova nagrada koju smo osvojili ne čini nas različitima. Naime, mi smo pred Bogom svi jednakci. Ona je više poticaj za dalji rad i za naš ponovni dolazak na HosanaFest na kojem se kontinuirano osjeća srdačnost i ljubaznost ljudi, kao i ljepota druženja izvođača pri pomaganju Zajednice radi koje se okupljamo". Po mišljenju domaće publike za koju su se čule samo riječi pohvale, a koja je zahvaljujući direktnom prijenosu Radio Marije bila znatno brojnija nego što se okom moglo vidjeti u sportskoj dvorani, najbolji su bili Subotičani, VIS "Ritam vjere" i pjesma "Ljubi Boga svoga".

Nagrada štićenika Zajednice Hosana pripala je VIS-u "Imakulata" iz Gromiljaka

RADIM NAJLJEPŠI POSAO NA SVIJETU, A I ŠIRE

Hosana: Dojmovi s HosanaFesta?

Zrinka: Ja već nekoliko dana hodam dva metra od zemlje! Jako sam sretna što se dogodilo zajedništvo između svih članova mojih „Matheusa“ i što smo na HosanaFestu susreli naše prijatelje iz ostalim duhovnih sastava. Svi radimo isto u svojim župama, a onda se nađemo na nekome festivalu i pokažemo najbolje od sebe. Ovogodišnji HosanaFest vizualno je odlično izgledao, ali ništa ne može nadmašiti ljepotu susretanja kojoj se uvijek svi izvođači raduju.

Hosana: Što Vam znači sudjelovanje na duhovnim festivalima, i zašto baš HosanaFest?

Zrinka: Sudjelovanje na festivalima koji su duhovno-kršćanskog karaktera proizlazi iz želje za proslavljanjem Gospodina. Ako je to i jedini motiv, onda je to dobro. U duhovnoj glazbi element čovjeka je važan stoga jer smo mi oruđe u Božjim rukama, mi smo posrednici koji ljudima donose Božju poruku. Možemo reći da je to evangelizacija glazbom, a poruku glazbom mladi najbolje razumiju. Na HosanaFestu „Matheus“-i nisu nastupali od 2009. godine zbog neki drugih nastupa i obveza. Kod vas u Subotici uvijek smo se lijepo i ugodno osjećali, a i razumiјemo se. Ipak, svi živimo u Panonskoj nizini, osjeća se širina duše.

Hosana: Na duhovnoj obnovi i radionicama u Zajednici Hosana susreli ste se sa štićenicima Zajednice. Kako ih doživljavate?

Zrinka: Osobno osjećam pijetet prema ljudima koji su osjetili težinu krivoga puta, a imali su se snage vratiti na pravi put i u svojemu životu prepoznati vodstvo Gospodina. Za takvo što potrebno je puno snage, ali i poniznosti. Vjerujem kako svaki od mladića ima svoje dobre i čvrste razloge da ustraju na putu dobra i svjedoče veličinu i ljubav kojom nas Bog sve voli. Mi na to ponekad zaboravimo i odlutamo kao „izgubljeni sinovi“.

Hosana: Koliko Vam znači pjevanje u vokalnom sastavu „Matheus“?

Zrinka: Moji „Matheusi“ i ja, otkako smo prije pet godina počeli nastupati na festivalima duhovne kršćanske glazbe mnogo radimo i puno putujemo. Često animiramo misna slavlja, duhovne obnove, pjevamo na humanitarnim koncertima, a evo privodimo kraju snimanje svojega prvoga nosača zvuka. Prekrasan je osjećaj kada znate da mladi ljudi dolaze u crkvu, ondje provode svoje vrijeme u molitvi, slavljenju Boga pjesmom, mole krunicu i slažu svoju ljestvicu životnih vrijednosti na ispravan način. Kao i svi mladi, pa i mi smo se mogli naći neg-

Zrinka Blažević – rođena 8.6.19XX. u Osijeku. Sa ocem i bratom živi u Bizovcu, malenom mjestu između Osijeka i Našica. Po završetku osnovne škole, upisala je Srednju ekonomsku školu u Osijeku. Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu diplomirala je teologiju, a danas radi kao vjeroučiteljica u osnovnoj školi Ivane Brlić Mažuranić u Koški i osnovnoj školi Matije Petra Katančića u Valpovu. Za sebe kaže da radi "najljepši posao na svijetu, a i šire". U svoje slobodno vrijeme putuje, druži se s prijateljima, voli otici na koncerne, predstave, ali najviše od svega voli pjevati u skupini „Matheus“.

dje u kafiću, u zadimljenom prostoru i slaviti svoje vrijeme uz alkohol. No, Gospodin nam je darovao bogatstvo zajedništva u Crkvi i to svesrdno koristimo. Vjerujem kako će svaki onaj član našega Vokalnog sastava koji je i trenutak bio s nama, nositi sa sobom vrijeme provedeno kao nešto lijepo i poticajno za cijeli život.

Hosana: Što Vam znači pobjeda na festivalu koji je namijenjen za život i rad ovisnika?

Zrinka: Moram priznati kako samu pobjedu „Matheusi“ shvaćaju kao potvrdu svojega dobrog i kontinuiranoga rada. Ma,

kad malo bolje razmislim, ma, nismo mi pobijedili, pobijedio je Milosrdni Isus koji se proslavlja kroz pjesmu a to je najvažnije! Svakako nam je drago što je cjelokupan prihod Festivala doniran Zajednici Hosana. No, možda je pobožnost Milosrdome Isusu koju smo pobjedom donijeli štićenicima, ustvari puno vrjednija.

Hosana: G-dice Zrinka, hvala Vam na razgovoru. Želimo Vam puno Božjeg blagoslova u životu.

Zrinka: Hvala i Vama.

Razgovarao: Josip Josipović

BORAVILA SAM U ZAJEDNICI

Hosana – salaš sa desne strane puta iz pravca Subotice prema Starom Žedniku, sa otvorenom ogradom i bez kapije, nudi žednim prolaznicima sa svojim praznim čuturama natočiti “živu” vodu. Ljeto je. Bagremi pružaju svoje grane na ivici salaša, poklanjajući hladovinu usred velike žege. Krune su im pune cvijetova, a cvjetići privlače roj pčela. Vrijedni radnici savršeno složno rade. Otpali cvjetići tkaju zlatno-žuti tepih po tlu.

Ovog ljeta provela sam dva tjedna sa štićenicima u Zajednici Hosana. Pružena mi je prilika, jer se i moj sin nalazi u njoj. I on je jedan od onih mladića koji u okviru ove zajednice trebaju ponovno utemeljiti svoje vrijednosti i vjeru. Bio je i on ovisnik o opojnim sredstvima.

Kako bih u potpunosti shvatila na koji način, kojom metodom i kojim im se sredstvom pruža oslobođenje od vlastite ovisnosti, očekuje se i od mene, kao majke ovisnika, da u potpunosti prihvatom isti način života, kao i oni, i tamo mu budem podrška po izlasku iz nje. Moj boravak u Zajednici imao je to za svrhu: steći to potrebno iskustvo. U Zajednicu sam ušla sa željom da upoznam i onu vidljivu, ali i nevidljivu stranu njihovog življjenja.

Meni, kao roditelju, ovo saznanje je neophodno, da bih ga nakon izlaska iz Hosane mogla shvatiti i pratiti u daljem životu. Istovremeno se očekuje da i ja svoj život preusmjerim na ovaj put i na ovakav način života, jer je moj prijašnji način života sigurno doprinio da imam sina ovisnika.

Dok sam boravila u Zajednici, svaki trenutak mi je bio ispunjen raznim aktivnostima. Zanimljivo da ti dani nisu bili isti. Proživiljavala sam svaki dan na poseban način. Zapazila sam da štićenicima Zajednice svakodnevni život teče kao, na primjer, jednom dobrom domaćinu: radi u bašti, održava kućni red i higijenu, kuha, pere, njeguje životinje, održava okolicu, a ovi se radovi izmjenjuju ovisno i od godišnjeg doba. Sa ovim se radovima okupiraju, te ispravno koriste vlastitu energiju. Duša im se hrani pozitivnošću, jer kroz molitvu, čitanje Biblije, sudjelovanje na svetoj

misi, razmišljanjem o Bogu i o osobnom odnosu sa Njim, grade osjećaj ljubavi – upoznaju da Bog ima određeni uzvišeni plan s njima učiniti i da svakoga čovjeka voli i poziva k sreći, te da nas ništa ne može rastaviti od ljubavi Božje. Kroz Zajednicu štićenici uvježбавaju da u ovom svijetu, okruženom vidnim stvarima, duh usmjere na onaj nevidljivi, neopipljivi. Zadivljena sam razmišljanjem moga sina koji je često imao naviku izgovoriti ovu rečenicu: “Uz Božju milost dogodilo mi se neko divno čudo. Poklonio mi je...” i nastavlja svoje doživljaje. Ne sjećam se da sam prije ulaska u Zajednicu nešto slično čula iz njegovih usta. Smatram da su ove riječi izazvale velike promjene u njemu. Sada je svjestan da sa jedne strane živi normalan život svakodnevce, radeći i snabdijevajući sebe, a sa druge strane istovremeno živi i duhovni život, razmišljajući o vezi između čovjeka i Boga.

Kao da promatram sašivenu tkaninu, gdje se dio konca vidi sa jedne strane, dok se drugi dio pojavljuje sa druge strane, a da bi ista bila sašivena i cjelovita, potreban je šav sa obje strane.

Svakodnevne naše aktivnosti, to je ta vidljiva strana čovjekovog života što se pokazuje u vanjskome svijetu, a ona nevidljiva se skriva u duši. Potreban je sklad tih stvarnosti.

Zapažam da ovi mladi ljudi iz Zajednice mogu ponijeti sa sobom važnu stvar za život. Ovdje se uči kako je moguće preobraziti ljudske odnose. Ovdje se da naučiti punina odnosa sa Bogom. Neki bi samo rekli lijepo riječi. No, i više od toga. U stvarnosti je težak put do realizacije ovakvoga stanja duha. U Zajednici se korak po korak otkriva tamna strana svoje ličnosti. Čini se to neprekidno pomažući se međusobno. Oni momci, koji su proveli veći period boravka u Hosani iskreno radeći na sebi, produbljeno tražeći sebe između redova Svetoga Pisma, obazrivo promatraju svoja “ogledala” oko sebe, polagano dobiju širinu i dubunu života. Upoznali su tako i težinu svoga križa. Oni već znaju razmišljati za dobrobit zajednice, znajući kontrolirati sebe. Kako bi razvili neophodni osjećaj ljubavi prema bližnjima, štićenici Zajednice u svom programu imaju zadatku da sa primjerima daju podršku jedni drugima, ukazuju na neku nesvjesnu manu

bližnjega, a sve to na konstruktivan i ponizan način. Ova pomoć učinkovita je samo onda kada je zaživljena svojim ličnim primjerom. U cilju ovome uče se biti otvoreni jedni prema drugima, bez kompromisa. Da bi postigli ovakvo stanje uma, vode se svakodnevni razgovori koji treba da sadrže i pozitivne strane koje vide kod svoga brata (kako se oslovjavaju). Dijeleći svoje trenutke koje su prežive tokom dana, procjenjuju svoje ponašanje, svoje izgovorene riječi. Da bi sebe priveli većoj brizi za svoje ponašanje, nakon preživljenoga prekršaja sami sebi daju odricanja. Ovdje se ponovno uče većoj ljubavi.

Boraveći u Zajednici doživjela sam i noćno klanjanje. Riječ je o obraćanju Bogu u noćnoj tišini. To je za mene bilo novo iskustvo sa kojim sam se prvi put u životu susrela. To iskustvo je u meni ostavilo duboki trag. Na prvom sam klanjanju ostala bez misli. Pitala sam se što da molim od Boga? Kako da se odlučim što Ga moliti od mnoštva mojih briga, koja će biti moja prva i najvažnija molitva? Toliko vremena je iščezlo u mom životu i teško mi Ga je bilo pronaći. Sada se tražilo od mene da Mu se obratim kao postojećem, a uz to Ga trebam i slušati. Kada sam to uspjela, doživjela sam nešto prelijepo!

Iz Zajednice sam ponijela iskustvo za život. Budući da nitko ne može sakriti svoju istinsku narav, shvatila sam da treba uvidjeti i oprati svoje i tuđe pogreške. To je najteže! Odričući se uživsenog ponosa, pobijediti uvredu, s Bogom prevazići nastale probleme. Momci to rješavaju kroz molitvu sa Bogom, obraćaju Mu se u toku dana i moleći blagoslov za svaku sitnicu. Zahvaljuju na darovima života, ali i patnjama kroz koje se raste i uči istinski voljeti. Na takav se način uči hodati sa Bogom. Sama sam se uvjerala kako voditelji ove Zajednice i braća pokušavaju ovaj zajednički hod ostvariti.

Valerija Horvath

PUT SVETOSTI

Vjera je dar Božji. To je teološka istina koju ne treba posebno dokazivati. Međutim, vjera traži i naš ljudski odgovor, milost računa na suradnju. Taj čovjekov razgovor s milošću nazivamo "duhovnim životom".

Kad čovjek počinje svjesno živjeti dubljim duhovnim životom, odjednom postane svjestan nekih teškoća i zapreka na putu duhovnoga rasta. Nerijetko to ima kao posljedicu gubitak oduševljenja tako da razočarani zaključimo: "Na žalost, ja nisam pozvan na dublji duhovni život." Ipak, nije tako. Svi smo pozvani na istinski duhovni život, a te početne teškoće vrlo su često psihološke naravi. Uz bolje poznavanje nekih

pojava u duhovnome životu lakše bismo mogli svladati i ove početne teškoće.

Ponuda Duha – Prije svega moramo naći odgovor na pitanje: Što je zapravo duhovni život? Treba reći da temelj i polazište našega duhovnog života jest primanje sakramenta krštenja po kojemu smo ugrađeni u Krista i u Crkvu koja je Tijelo Kristovo. Također, po krštenju dobivamo Duha Svetoga po kojemu smo sjedinjeni s Isusom te sudjelujemo u njegovu sinovskom odnosu prema Ocu.

Iz rečenog slijedi da je model i cilj duhovnoga života Isus Krist. On je i Božja objava sebe čovjeku, ali i savršeni

ljudski odgovor Božjemu pozivu na svetost te uzor ostvarenja svake vjerske i moralne savršenosti. Njegov život, riječi i djela svjedoče o vrijednostima života s Bogom. Stoga se duhovni život kršćana sastoji u sudjelovanju u Isusovu životu i u njegovoј subbini. Naš je cilj da što više usvojimo Isusov mentalitet i njegove stavove, da se "obučemo u Gospodina Isusa Krista", kako je to lijepo rekao apostol Pavao u Pismu Rimljanima (Rim 13,14).

To, ipak, ne znači da gubimo vlastiti identitet. Naprotiv, po duhovnome životu postajemo sve više ono za što smo stvoreni i sve se više razvijaju naše najpplemenitije sposobnosti i osobine značaja.

Duhovni život je djelo Duha Svetoga koji nas vodi, prosvjećuje pamet i pokreće volju prema onome što će imati kao rezultat ostvarenja naših

ljudskih sposobnosti. Dobro je uočiti da prisutnost Duha u nama ima svojih iskustvenih znakova i posljedica. Mijenja se naše shvaćanje života: vidimo ga kao Božji dar; izoštrava se percepcija moralnih vrednota: vidimo da je bolje biti dobar i miroljubiv, nego sebičan i svadljiv, premda ni nama to ne uspijeva u svakoj prilici; uočavamo važnost ljudske osobe i shvaćamo što pomaže istinskome dobru; naša je motivacija pročišćena: želimo dobro i kreposti. Prisutnost Duha, dalje, čini našu savjest osjetljivom za Božju prisutnost u svijetu. Duh potiče neodlučne da izgrađuju bratsku zajednicu. Sve te dobre želje i nakane znakovi su da Duh Božji doista prebiva u našim srcima, a sve smo to dobili već krštenjem.

(iz knjige: *Mihály Szentmártoni, Psihologija duhovnog života, Zagreb 2003. str. 23-24.*)

TRAŽI LI SE "NOVI VILMOŠ"?

Bilo je to 31.05.2011. godine, kada je osvanula vijest da je zbog prekomjernoga konzumiranja droge preminuo Vilmoš Saraz. Podsjetimo: Vilmoš je u Zajednici Hosana boravio nepunih 6 mjeseci, da bi svojevoljno napustio Hosanu i zbog neprihvatanja pravila Zajednice. U vanjskome svijetu vremenom je nastavio sa svojim porokom, te doživio smrt. To da je napustio Zajednicu, i nije toliko katastrofalno! To se dogodi kada se od štićenika zahtjeva napredak, a on nije spreman mijenjati se. Nekada je dobro za štićenika da napusti Zajednicu, kako bi, došavši pred zatvorena vrata svojih roditelja, shvatio da ga oni ne podržavaju u njegovom bijegu od promjena načina življenja, pa ga tim činom navedu da se vrati u Hosanu. Tada, možemo reći, za njega počinje rad na sebi i konačno započinje njegov učinkovit boravak u Zajednici.

Kod Vilmoša to, nažalost, nije bio slučaj. Pri susretima sa svojim najbližima osjetio je njihove slabosti, te je bio siguran da će mu napuštanje Zajednice uspeti. I uspjelo je.

No, uspio je umrijeti. Kada bih rekao da je taj "uspjeh" ostvaren uz blagoslov svojih najbližih, mnogi bi željeli da sudim. Nikako! Bog će suditi svima. Tako je i najbolje.

U zadnje vrijeme u Zajednici Hosana počela su se događati česta napuštanja. Jedan je štićenik povukao drugoga. Sve se to dogodilo jer su isti osjetili da će roditelji udovoljiti njihovim odlukama. A roditelji, ne prihvaćajući pravilo Zajednice da ga ne prime, čak niti da komuniciraju s njim, jer su i sami svjesni da svoj problem nije riješio, traže razloge sumnje u Zajednicu i njezino vodstvo. Budući da je program po kojemu Zajednica Hosana djeluje nastao još 1983. godine, iskustvom se već nebrojeno puta pokazalo da je takav pristup nekome ovisniku jedino rješenje – ne pustiti ga preko kućnoga praga dok ne riješi svoj problem s ovisnošću. To pravilo nije iskustvo samo Zajednice Cenacolo, koja bilježi gotovo 30 godina uspješnog rada. Iskustveno se to potvrdilo i u našoj Zajednici. Slažem se: teško je i surovo to učiniti. No, jedino je ispravno! Sve je ostalo "magareća" usluga.

U našem bi slučaju to značilo da se među (ex)štićenicima traži novi Vilmošov slučaj, kako bi se drugi opametili. Zar je to jedini put da netko dođe k sebi? Meni je osobno silno žao svakoga čovjeka, time i svakoga (ex)štićenika i niti malo ne bih želio ponovljeni slučaj. Ako je istina što je rekao papa Pavao VI. da: "Današnji čovjek ne sluša savjete drugih, nego sve želi provjeriti na vlastitoj koži", bojim se da će morati Vilmoš pozvati k sebi nekoga "drugara" radi većega dobra. Vrijeme će pokazati... Vilmoše, pokoj vječni dao ti Gospodin!

vlč. Marinko Stantić
Upravitelj Zajednice

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)
usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;
Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/
RS35310007080200340264/

PIB: 105153452

matični broj: 08870358

Kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394
- voditelj: +381/64-9841-678
- suradnik: +381/63-546-026
- roditelj: +381/64-6550-015

ŠTO JE POTREBNO ZA ULAZAK U ZAJEDNICU?

Prije ulaska u Zajednicu potrebno je napraviti sljedeće:

- obaviti informativni razgovor sa upraviteljem ili voditeljem Zajednice;
- popuniti Pristupnicu Zajednice;
- donijeti test za testiranje na opijate, jer se u Zajednicu ne može uči dok je ovisnik na testu pozitivan;
- uraditi radne dane od 5 do 7 dana – riječ je o razdoblju koje svaki budući štićenik treba iz razloga da se uoči volja za promjenom u momka i njegove teškoće. Tada Upravni odbor procjenjuje je li mu je u stanju pomoći ili ne. Radni dani se obavljaju u zajedništvu s barem jednim od roditelja i traje od jutra do navečer;

Potrebni dokumenti:

- osobna iskaznica;
- zdravstvena iskaznica;

Zdravstvene prevencije ili uvjeti:

- kompletna analiza krvi sa urađenim testovima na HIV, HBV i HCV;
- popraviti zube;
- priložiti potvrdu osobnog liječnika da je osoba ovisnik;
- priložiti potvrdu liječnika ako osoba boluje od neke zarazne, psihičke ili neke druge bolesti;

Ostalo:

- donijeti radnu odjeću i obuću;
- donijeti svečanu odjeću;
- donijeti potrepštine za osobnu higijenu;
- ako je kršten, donijeti potvrdu o krštenju

HosanaFest 2012

FESTIVAL HRVATSKIH DUHOVNIH PJESAMA - SUBOTICA

VIS "Imakulata"
Nagrada štićenika Zajednice Hosana